

1. Jezus woonde in Kapernaüm

We hebben daarnet gelezen over Kafarnaüm, of Kapernaüm, dat is hetzelfde stadje. En dat stadje is er nog steeds. Maar het zijn nu alleen opgravingen. Dit zijn de resten van de huizen uit de tijd van Jezus. En je ziet daarachter dat bijzondere gebouw, het lijkt wel een ruimteschip. Dat gebouw is een kerk, en die kerk is gebouwd op de resten van het huis waar Jezus woonde. Dat is het huis waar we net over gelezen hebben.

Want Jezus woonde in Kapernaüm, kijk maar in vers 1 van Markus 2: 'Toen Hij enkele dagen later terugkwam in Kafarnaüm, werd het bekend dat Hij weer thuis was.'

Mattheüs vertelt dat ook, dat Jezus woonde in Kapernaüm. In Mattheüs 4: 12 en 13 staat: 'Toen Jezus gehoord had dat Johannes overgeleverd was, keerde Hij terug naar Galilea. Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm.'

Maar hoe zit dat dan? Had Jezus een eigen huis? Nee, waarschijnlijk niet. Markus laat zien dat Jezus woonde in het huis van Petrus en zijn broer Andreas. In hoofdstuk 1 vertelt Markus over de schoonmoeder van Petrus, Petrus die eerst Simon heette. Markus zegt dit, vanaf vers 29: 'En toen zij uit de synagoge gegaan waren, gingen zij meteen naar het huis van Simon en Andreas, met Jakobus en Johannes. En de schoonmoeder van Simon lag met koorts op bed, en zij spraken meteen met Hem over haar. En Hij ging naar haar toe, pakte haar hand en richtte haar op, en meteen verliet de koorts haar; en zij diende hen. Toen het nu avond geworden was en de zon onderging, brachten ze bij Hem allen die er slecht aan toe waren, en hen die door demonen bezeten waren. En heel de stad had zich verzameld bij de deur. (Kijk, daar is het óók al zo druk in dat huis.) En Hij genas er velen, die er door allerlei ziekten slecht aan toe waren, en dreef veel demonen uit, en Hij liet de demonen niet toe te spreken, omdat zij Hem kenden. En 's morgens vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten en begaf Zich naar een eenzame plaats, en bad daar.'

Dus blijkbaar slaapt Jezus ook in dat huis van Simon en Andreas, het huis van Petrus. Want in dát huis staat Hij 's morgens vroeg op. Eigenlijk logisch dat Hij daar thuis was, in die tijd ging je niet in je eentje in een huis wonen. En Jezus zegt ook op een andere plaats: 'De vossen hebben holen en de vogels in de lucht hebben nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij Zijn hoofd neer kan leggen' (Mattheüs 8: 20). Jezus had geen eigen huis. Maar Hij was wel ergens thuis. Bij Petrus en Andreas, en hun familie.

En wat is nu het geval? Dat huis van Petrus werd al meteen in de eerste eeuw na Christus een kerkje, en mensen schreven op de muur: 'Jezus' en 'Petrus'. Die plek is bewaard gebleven. In de vierde eeuw werd er een kerk overheen gebouwd. En later weer een andere. De kerk die er nu staat werd pas in 1990 gebouwd. In die kerk is een glasplaat, en als je daardoor naar beneden kijkt, kijk je in dat huis van Petrus. Eigenlijk kijk je dan precies op dezelfde plek naar beneden als die vier vrienden op het dak van het huis.

2. Iedereen is welkom bij Jezus thuis

Want wat gebeurt er daar, in dat huis? Markus vertelt dat het hele huis volgestroomd is met mensen. Iedereen wil naar Jezus luisteren, want Jezus 'verkondigt Gods boodschap', Hij vertelt over God. Lang niet alle mensen kunnen in het huis staan, er staan ook drommen mensen buiten, bij de deur. En als er dan vier mannen aankomen met een zieke vriend, dan kunnen ze absoluut niet naar binnen. Uitgesloten, veel te druk!

Ik vind dit zo mooi! Bij Jezus thuis is het vol mensen! Jezus houdt niemand tegen. Iedereen is welkom! Zelfs de schriftgeleerden, die zó kritisch zijn op Jezus, zo vijandig, zelfs die schriftgeleerden mogen komen in Zijn huis. Jezus wil ze niet terugpakken, Jezus haat ze niet, Jezus stuurt ze niet weg, nee, óók de schriftgeleerden zijn welkom.

En dat geldt dus ook voor jou en mij. Je bent welkom bij Jezus! Je bent welkom in de kerk. Voor Jezus is het belangrijk dat jij hier bent, want hier, in de kerk, is God Zelf. Hier wordt Gods boodschap verteld. Hier is Jezus. Misschien heb je soms geen zin

om naar de kerk te gaan, of je bent moe, of het regent keihard. Maar als je bij Jezus thuis komt, hier in de kerk, zul je merken dat Hij voor je zorgt, dat Hij je zegent. Dat is goed is.

Je komt bij Jezus thuis: in de kerk. Maar je komt ook bij Jezus thuis: als je bidt. Want als jij gaat bidden, dan kom je als het ware in het huis waar Jezus jou ontvangt. Het huis van God. Door te bidden kom je voor Zijn troon. En ook dát mag je weten: je mag altijd bidden, zelfs als je kritische vragen hebt, net als die schriftgeleerden. Je mag bij Jezus thuis komen. Je bent welkom! Zul je het onthouden, je leven lang? Je bent altijd welkom bij Jezus! Hij staat voor je klaar!

Maar ja... de vrienden van die verlamde man kunnen niet met hem naar binnen. Ze kunnen niet naar Jezus toe, althans... niet op de gewone manier. Maar ze laten zich niet tegenhouden! 'Dan maar door het dak!' Ze halen een paar tegels weg,

en de takken daaronder, die met klei dichtgesmeerd zijn, en zo, tussen de houten balken door, kunnen ze hun vriend naar beneden laten, precies voor de voeten van Jezus. Gelooft maar dat iedereen stomverbaasd heeft staan kijken: 'Wat gebeurt hier?' Opeens gerommel op het dak, dan begint er stof en gruis naar beneden te dwarrelen, dan opeens het licht van de zon, en dan die man, die naar beneden komt.

Maar zijn vrienden zijn vastbesloten: hij móét naar Jezus! Waarom? Omdat Hij verlamd is en Jezus kan hem genezen. Ja, dat óók. Maar er is nog iets: deze verlamde man is ook verlamd van angst. Hij voelt heel zwaar zijn zonde, zijn schuld tegenover God. Wat er precies in zijn leven gebeurd is, dat weten we niet. Maar hij is bang. Zou Jezus boos op hem zijn, omdat hij door het dak komt en de hele bijeenkomst verstoort? Mattheüs beschrijft wat Jezus het éérste zegt. Jezus zegt: 'Wees gerust', 'Heb goede moed, houd de moed vast!' En meteen daarna zegt Jezus: 'Mijn kind, je zonden zijn je vergeven.'

Thuis bij Jezus is áltijd ruimte, al moet je door het dak naar binnen! En hoe schuldig je jezelf ook voelt, Hij stelt je gerust: 'Bij Mij ben je in goede handen. Ik noem je "Mijn kind".'

Weet je, misschien durf je soms niet zo goed te bidden, of misschien durf je niet zo makkelijk naar de kerk te gaan. Je denkt misschien: 'Hoor ik er wel helemaal bij? Ik ben anders dan de rest...' Maar deze man is ook anders. Hij voelt zich schuldig, hij weet zich eigenlijk geen houding te geven. Maar Jezus zegt: 'Je bent Mijn kind.' En dan is alles goed. En dat geldt ook voor jou! Jezus noemt ook jou en mij 'Mijn kind'. En Hij staat klaar om je vergeving te geven. 'Je zonden zijn je vergeven.'

Waarom doet Jezus dat? Waarom komt Hij meteen met Zijn hulp, met Zijn liefde? Het staat heel mooi in vers 5: 'Toen Jezus hún geloof zag, zei Hij tegen de verlamde: "Mijn kind, uw zonden zijn u vergeven".' Die vier mannen weten het zeker: 'Onze vriend móét mee naar Jezus!' Dat is hun gelóóf. En omdat Jezus hún geloof ziet, gaat Hij de verlamde man helpen. Dát is wat er gebeurt bij Jezus thuis! Als we elkaar méénemen, dan kunnen we elkaar ook

echt helpen. Neem elkaar mee naar de kerk, en neem elkaar mee naar de Here Jezus. Je mag het gerust tegen elkaar zeggen: 'Joh, mag ik met je bidden?' Daar hoeft je geen dominee voor te zijn. Neem elkaar mee naar Jezus!

De schriftgeleerden vinden het verschrikkelijk! Hoe kan een méns nou zonden vergeven?! Zonde, dat is een schuld die je hebt tegenover God. Daar kan een méns toch niet van zeggen: 'Nou, zand erover, je krijgt vergeving.' Dat kan Góð allen!

Maar Jezus weet wat ze denken. Hij kijkt hun aan en zegt: 'Wat is gemakkelijker, tegen een verlamde zeggen: "Uw zonden zijn u vergeven" of: "Sta op, pak uw mat en loop"?' Ja, wat is nou makkelijker? Als je zegt: 'Je zonden zijn je vergeven'- ja, dat kan niemand controleren. Dat kán heel goedkoop zijn. Maar tegen iemand zeggen: 'Sta op, pak je matras op, en ga lopen,' – ja, dat is een heel ander verhaal. Dan kan iedereen meteen zien of je die macht hebt, of niet.

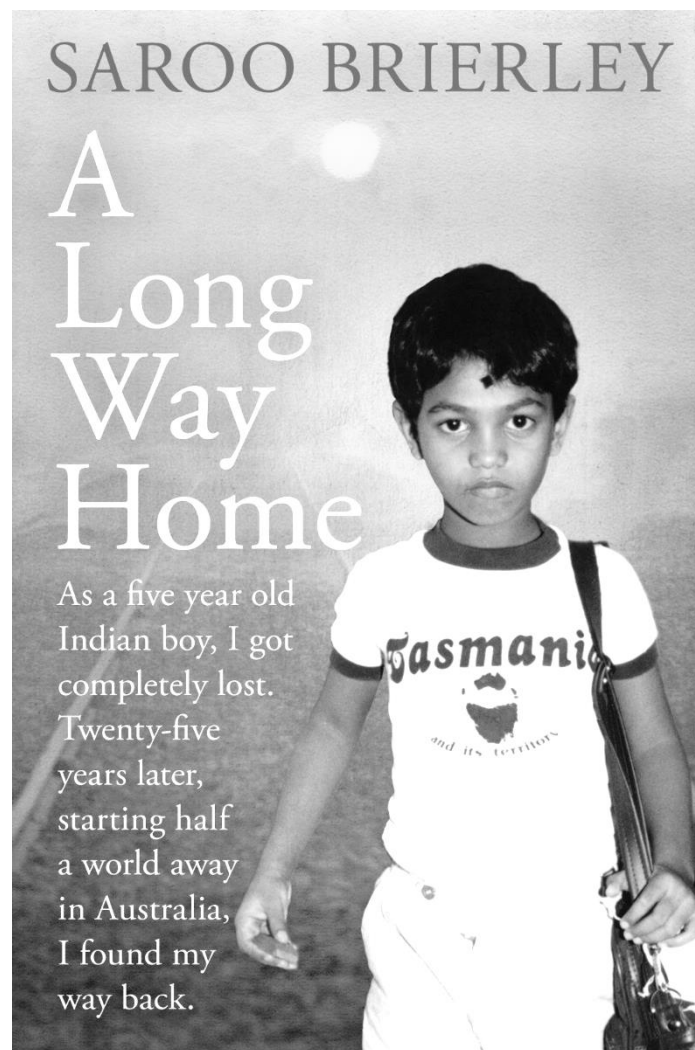
Jezus hééft die macht! Inderdaad! De man springt op en hij kán lopen! Inderdaad, Jezus is Gods Zoon, Hij heeft goddelijke macht! Waar Jezus is, bij Jezus thuis, daar gebeuren heel bijzondere dingen. Daar werkt God. En ik kan het niet duidelijk genoeg zeggen: ga áltijd naar Jezus toe! Ga naar Zijn huis, blijf naar de kerk gaan, en blijf ook bidden, thuis, op je werk, overal. Blijf bidden, blijf naar binnen gaan in de troonzaal van Jezus. Zoek áltijd weer de weg naar huis, naar het huis van Jezus. Altijd! Altijd! En neem anderen mee, zoals die vrienden sámen naar Jezus gaan, sámen met hun verlamde vriend.

3. Ga altijd naar huis, ga altijd naar Jezus!

Ik las een bijzonder verhaal over een jongen in India, Saroo Munshi Khan. In 1986 was hij vijf jaar oud. Zijn vader was weggegaan, zijn moeder moest keihard werken voor een beetje geld. Op een dag ging Saroo met zijn oudere broer mee, Guddu, naar het station. Guddu zei tegen hem: 'Blijf hier maar even wachten', en Saroo ging liggen op het perron en hij viel in slaap. Maar wat Saroo niet wist: Guddu kreeg een ongeluk en kwam niet terug. Toen Saroo wakker werd, dacht hij: 'Mijn broer zit vast in die trein'. En hij stapte een lege trein in. Maar wat gebeurde er? De trein ging rijden, en Saroo ging mee, naar een grote stad, Calcutta, 1500 kilometer verder! Saroo had daar natuurlijk niemand, en hij kwam terecht in een kindertehuis, waar kinderen woonden zonder vader en moeder.

En daar, in dat kindertehuis, kwamen mensen uit Australië, een man en een vrouw. Zij zeiden: 'Saroo, we gaan voor jou zorgen, we nemen je mee naar Australië, dan mag je ons kind zijn, we zullen je adopteren.' En zo groeide Saroo verder op in Australië. Toen werd Saroo groot, hij werd volwassen en hij dacht: 'Waar zou mijn moeder wonen? Waar is mijn eigen thuis, in India?' En wat deed hij? Hij ging zoeken op zijn computer, op Google Earth. Hij dacht: 'Met de trein was het ongeveer zoveel uur naar Calcutta'. En hij ging zoeken op Google Earth, of hij bekende huizen zag. En na drie jaar zoeken, ja! Echt! Daar waren de

huizen die hij zich nog herinnerde. Saroo is teruggegaan, en ja hoor, hij heeft zijn moeder gevonden. Ongelooflijk! Hij heeft er een boek over geschreven en er is een film van gemaakt: *Lion. A Long Way Home*.

Saroo wilde maar één ding: naar huis! Wat kun je ernaar verlangen om thuis te komen. En weet je: Jezus verlangt ernaar dat ook jij thuis komt, thuis bij Hem, steeds weer. Dat je in de kerk komt, dat je elkaar meeneemt, dat je bidt en zo thuiskomt in het hemelse huis van Jezus. Het huis waar je op een dag voorgoed mag komen. In dat hemelse huis van Jezus, daar is het écht altijd goed! Altijd! Hou het vast: je bent welkom bij Jezus thuis! Amen.

René van Loon, dominee in De Samaritaan

Wie dat wil mag me altijd bellen of mailen: 010-4426280, renevanloon@samaritaan.org